

130.
Mr Carl T. Rönns visbro.

48. Närpes, Pielat
1889.

Arke, har ledsamma der
Att den käraste jag har
Skulle leva så långt ifrån mig sällskap
Men som Gud har ställt det så
Att vi måste skiljas åt
Men dock likväl står kärlekens krav.

När du faller i minn mig
När jag vid din sida lig
Och så många gång förbroligen fick vila
Jag många klappor av din hand
Många kyssor av din mun
Och fick löfte om kärlek och tro.

Jag mockade till Gud
Att du skulle bli min brud
Och min make för evigt här i världen
Och efter döden likaså
Som en brudpar skulle stå
Inför Gud och Hans heliga tron.

Ack, om jag finge leva
 Allt intill denna dag
 Och allt efter Lynds behag
 Finge leva förbroligen bland de sina
 På skulle jag såga en guldring
 På din lilla vita hand
 Och en krona i ditt blomstrande hår.

Men nu är tiden här
 Och jag byder dig farväl
 Av den vännen jag så hjärteligen älskar
 Och adjö och farväl
 Du min lilla kalla vän
 Men vi träffas väl åter igen.
